

*..elke keer staan we
weer verbaasd
hoeveel God 'boven
de wolken' al
gedaan heeft ...*

Lieve familie in de Heer,

Hebt u dat ook weleens? Dat u 's ochtends het huis verlaat en denkt: 'Bah, wat een weer, dat wordt vandaag weer treurig.' En een uur later breekt opeens de zon door de mist en wolken en blijkt die grijze brei maar een dun laagje te zijn!

Zo vergaat het ons hier ook. Soms lijkt het alsof de problemen zo groot zijn dat het Evangelie gewoon geen kans krijgt om door te breken. En soms komt zelfs de vraag op of er überhaupt wel een verandering is... Maar dan zijn daar weer die momenten waarop de zon even doorkomt en er opeens een stukje blauwe hemel zichtbaar wordt. En elke keer staan we weer verbaasd hoeveel God 'boven de wolken' al gedaan heeft ...

We zijn inmiddels vijf jaar (!) in Schwerin en daar zijn we heel dankbaar voor. Het is een voorrecht hier te mogen leven, in deze wijk, met deze mensen. Het is een voorrecht te mogen zien hoe er steeds meer vertrouwen ontstaat, ondanks de diepgewortelde scepsis van de mensen. Het is een voorrecht dat we hier mogen dienen, op zo veel verschillende manieren: Uno spelen, verhuizen, boodschappen doen, pianoles geven, een centje bijdragen, een luisterend oor bieden, eten, raad geven, feestvieren, bidden, muziek maken, samen naar het Arbeitsamt ...

Zomerkamp 2014

Hier een paar 'zonneshijnmomenten' van de laatste tijd:

Tijdens het **zomerkamp**, op een groepenavond, nam Markus een lange balk. Hij legde één van de stoerste jongens erop en terwijl hij vertelde hoe Jezus voor ons gestorven was, sloeg hij met alle kracht een enorme spijker in het hout, één centimeter naast de hand van de jongen. Opeens was de groep stil, eigenlijk voor het eerst in vijf jaar...

Dit was geen uitzondering; het hele zomerkamp ging dit jaar met 'onze' kinderen veel beter. Na het kamp bekeerden twee van de iets oudere jongens zich. Eén van hen, Philip, helpt ons nu trouw mee bij alles wat we doen. Opeens was daar weer zo'n zonnestraal: blijkbaar is er de laatste vijf jaren wel degelijk iets opgebouwd, iets gegroeid, en dat bemoedigt!

Onze maandelijkse **Plattenpraise** – het feest voor kids en ouders – loopt al meer dan een jaar, met ups en downs. Na een echt chaotische Plattenpraise in augustus, waarvan we ook aardig depri waren, kwam de Plattenpraise in september. Er kwamen nog meer kinderen en mensen, veel te veel voor onze kleine ruimte. Maar in plaats van de gevreesde chaos liep het opeens super! Kinderen die (voor hun begrip) opeens rustig het verhaal aanhoorden, happy waren bij de liederen die we zongen, meededen met de spellen... Na afloop kwam één van de vaders naar me toe, keek me in de ogen, schudde me de hand en zei: 'Ik vond het heel goed.' Zo'n directe en persoonlijke feedback heb ik in de laatste vijf jaar eigenlijk nog niet gehad... Weer zo'n opening in de wolken, een stuk zonneshijn: wow, hier is iets gebeurd! We zien wel steeds veel donkere wolken, maar zo dik en ondoordringbaar zijn ze toch niet meer.

Ja, natuurlijk was de vijand ook aan het werk. Dit keer in één van onze vrijwillige 'medewerkers', die (wat later bleek) met aardig wat alcohol in het bloed een groep oudere jongens had geprovoceerd, om hen daarna bij de politie aan te geven. Onze eerste reactie: 'Scheiße, na al die jaren dat we vertrouwen met deze jongens hebben opgebouwd is alles weer kapot!'

nieuwsbrief

European Christian Mission
november 2014

KSENIYA & KOOIMAN
CHRISTIAAN
DUITS
SLAND

Gebedspunten

Eerst maar vooral dank, voor alles wat we genoemd hebben!

Dan ook een paar zorgen, want donkere wolken zijn er nog wel...

- Philip, bid dat zijn geloof zal groeien, midden in het toch wel harde dagelijkse leven (hij is met 14 jaar praktisch de vader van de familie).
- Voor onze vrienden Anke & Rene en hun kinderen – ze moeten op korte termijn hun woning gedwongen verlaten. Bid dat ze een nieuwe woning vinden en bovenal dat God rust en stabiliteit in hun extreem gestreste leven zal brengen.
- Kseniya krijgt steeds meer contact met de Russischsprekende mensen bij de voedselbank. Hun levensverhalen, vol lijden en moeite, raken ons echt. Bid dat God ons laat zien wat Hij hier van ons wil, en dat Hij hun harten opent.
- Het café-in-de-skatehal-project gaat nog altijd verder. We hebben inmiddels al een paar muurtjes afgebroken en rommel opgeruimd, en bij het schijnsel van bouwlampen onze eerste cola aan de bar gedronken :-). Nu is het wachten op de lening van een bank (€ 400.000) zodat we het gebouw kunnen kopen en officieel aan de slag kunnen. Omdat dit de taak van de leidende vereniging is, kunnen wij niet veel meer dan wachten... en bidden. Bidt u mee?

En toch. Juist hierdoor gaf God ons een gelegenheid om extra met deze jongens te praten. En één week later, tijdens de Kepler Open Air, vroegen we wie van hen ons echt vertrouwde en bereid was op glasscherven te gaan staan (vertrouwen: de glasscherven waren 100 procent echt, maar niet meer zo scherp). Van de vele aanwezigen was het juist één van deze jongens, Patrick, die het waagde ons te vertrouwen! En weer scheen de zon: zo veel vertrouwen in een omgeving die sceptisch tegenover alles staat, daar is iets gegroeid, daar is God aan het werk!

Soms droegen we iets bij, soms stonden we erbij en keken ernaar. Maar we kunnen wel vol overtuiging zeggen: daar is onze Chef aan het werk, cool dat we bij Hem in dienst mogen zijn!

*Christiaan, Kseniya
Sebastian & Levi*

Het laatste moment dat we met u willen delen, was ook in september. Wij hadden voor de FeG (de Duitse gemeente waarmee we samenwerken) een gemeenteweekend georganiseerd, waarvoor we ook verschillende vrienden uit onze wijk hadden uitgenodigd. En zo kwamen we daar samen: een bonte mix van oud en jong, gezond en ziek, arm en rijk, met en zonder opleiding, pedagogen en gezinnen waar alles overhoop ligt. En we waren een gemeenschap! We aten en vierden samen en allen droegen hun steentje bij. Er was zo veel dynamiek en zo veel vreugde, een absoluut hoogtepunt in het gemeentelven. Zoiets vind je alleen bij Jezus. Opnieuw een stukje blauwe hemel. We kunnen niet zeggen: dat hebben wij gedaan, dat is onze verdienste.

COLOFON

European Christian Mission (ECM)

is een internationale en interkerkelijke zendingsorganisatie, met als doel gemeenten stichten in Europa: dé missionaire strategie in het meest uitdagende continent voor christenen vandaag. Evangeliseren, discipelen maken en leiders trainen zijn daarom sinds 1904 kernbegrippen bij ons | Christiaan en Kseniya zijn financieel afhankelijk van giften. Je kunt hen steunen door een gift over te maken via www.ecmnederland.nl/geven of via IBAN: NL02INGB0000254997 t.n.v. Stichting ECM-Nederland, Deventer o.v.v. "fonds Kooiman" | Vanuit Buitenland IBAN: NL02INGB0000254997 BIC: INGBNL2A | ECM-Nederland - Postbus 861 - 7400 AW Deventer - Nederland 0570-637537 ecmnederland@ecmi.org www.ecmnederland.nl

christiaan.kooiman@ecmi.org
kkeniya.kooiman@ecmi.org

